

[Bodil Koch.]

ved overenskomsten af 1947 mellem Centralforeningen for Sygeplejevirkksomheder i Danmark og Dansk Sygeplejeråd. Der er nu fastsat to lønklasser, den første gældende for København-Frederiksberg på linie med lønningen for afdelingssygeplejerskerne på statens hospitaler, den anden på linie med lønningen for assistenterne på de samme hospitaler, men det står efter min mening hen som et ubesvaret spørgsmål, om det er rimeligt at aflønne det meget krævende arbejde, hjemmesygeplejerskerne har i de store landsogne, ringere end de københavnske hjemmesygeplejerskers arbejde.

Dette er dog kun et bispørgsmål sammenlignet med det egentlige og meget alvorlige problem: hjemmesygeplejerskernes pensionsvilkår. Her er forholdet det, hvor utroligt det end lyder, at gennemsnitspensioneringen for hjemmesygeplejerskerne er siger og skriver 585 kr. årlig. Den højeste pension, der kan opnås efter 30 års tjeneste for en hjemmesygeplejerske, der lønnes efter overenskomsten af 1947, er 1 935 kr. årlig. Til sammenligning hermed kan anføres, at pensionen for en afdelingssygeplejerske ved et af statens hospitaler er 6 210 kr.; i anden lønklasse er tallene 1 647 kr. 90 øre. overfor 5 811 kr.

Ingen vil vel benægte, at disse pensionsvilkår er gennemuretfærdige. Der kræves den samme uddannelse af hjemmesygeplejersken som af alle andre sygeplejersker, og hendes arbejde er ofte mere anstrengende end hospitalssygeplejerskens, og det kalder på større personlige egenskaber, end der almindeligvis kræves af den hospitalsansatte plejerske. Dertil kommer, at hjemmesygeplejerskens retsstilling specielt med hensyn til opsigelse er svagere, og at det stiller sig vanskeligere med hensyn til ferie og afløsning. Jeg tror, vi må se i øjnene, at hvis disse vilkår ikke forbedres, bliver de på længere sigt en hindring for tilgang af første klasses arbejdskraft til dette udmærkede og uundværlige arbejde. Det virker foruroligende at læse i centralforeningens månedsskrift „Sygeplejen“ om en kreds af hjemmesygeplejersker, der på det alvorligste advarer de unge sygeplejersker mod at lade sig ansætte ved hjemmesygeplejen, fordi de har tabt troen på, at man fra myndighedernes side vil sætte effektivt ind, specielt med en forbering af de ganske uanstændige pensionsvilkår.

Man kan ikke undre sig over, at hjemmesygeplejerskerne føler sig mismodige. De ved, at såvel centralforeningen som Dansk Sygeplejeråd betragter deres forhold som

aldeles utilfredsstillende. De ved, at man også på højeste sted har været opmærksom på sagen, og at der i 1947 blev nedsat et ministerielt udvalg, der skulle tage hjemmesygeplejens mangeartede problemer op til rationel behandling, men nu er der gået omtrent 5 samfulde år, og der foreligger stadig ingen resultater af udvalgsarbejdet, udover at udvalget fik foranlediget, at den mellemkommunale refusion blev forhøjet fra 50 øre til 1 kr. 35 øre til støtte for de hjemmesygeplejevirkksomheder, der ikke økonomisk kunne klare den nye lønoverenskomst af 1947.

Nu er det da, jeg gerne vil spørge den højtærede minister, om man snart kan forvente, at der vil foreligge en udvalgsbetænkning vedrørende hjemmesygeplejen. Det er mig bekendt, at der har været holdt en række plenarmøder, og at arbejdsudvalget har haft hele 31 møder. Det fremgår af betænkningen over forslaget til finanslov, som er afgivet fornylig af finansudvalget, at indenrigsministeriet også for det kommende finansår har afsat 2 500 kr. til arbejdet i udvalget vedrørende hjemmesygeplejen. Bruges denne sum, har arbejdet i udvalget kostet alt i alt op imod 18 000—19 000 kr. Det er ingen stor sum, men dog en post, og man kan ikke undlade at spørge, om man vil få valuta for pengene. Såvidt mig bekendt har der ikke været holdt møde i udvalget siden 8. juni 1951, og jeg vil gerne spørge, om det betyder, at arbejdet er stillet i bero. Dette er vel næppe tilfældet, men jeg vil gerne henstille til den højtærede minister, at han foranlediger dette arbejde afsluttet, og det ville glæde mig, om vi her fra den højtærede minister kunne få en bekræftelse på, at spørgsmålet vil blive taget op i indeværende år, og at vi kan forvente et lovforslag fra den højtærede ministers hånd, som kan medføre en forbedring af hjemmesygeplejens vilkår i Danmark og bringe en løsning på det højst vigtige pensioneringsspørgsmål.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Det ærede medlems grundige og saglige gennemgang af problemet sparer mig for her i tinget at give en redegørelse for hjemmesygeplejerskernes organisationer og den lange række problemer, der er knyttet dertil.

Det ærede medlems spørgsmål gik ud på, om jeg var opmærksom på hjemmesygeplejerskernes dårlige løn- og pensioneringsvilkår, og dernæst, om jeg agtede at søge disse vilkår forbedret.

Jeg vil gerne sige, at efter de oplysninger,